

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 355. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357638336.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Det Overmaal af Fortvivlelse, som han hengav sig til, den sæere Omstændighed, at Sophie kun var tolv Aar gammel, da han forelskede sig i hende, saa at hans Kærlighed til hende falder i Tiden fra hendes tolvte til hendes femtende Aar, synes at tale for det gennemgaaende Sygelige og Unaturlige i Novalis's Anlæg. Og dertil kommer endnu, at vi et Aar derefter finder ham forlovet paany med en Datter af Bjergværksforstanderen v. Charpentier. Ganske vist staar, som La Rochefoucauld siger, vore Lidenskabers Styrke ikke i noget Forhold til deres Varighed, men ret besynderligt er det dog, saa hurtigt at trøste sig med en anden, naar man et Aar igennem har syslet med Dødstanken som med sin eneste Glæde eller Vellyst, og har talt, som 356 indesluttede Graven Ens Et og Alt. Ikke engang den kummer lige Udflugt fattes, at Julie synes ham den genfødte Sophie, hvad jo rigtignok Romantikernes Dvælen ved Ideen om en Forudtilværelse kunde lægge ret nær. Her som ellers i Hardenbergs Levned er imidlertid det tilsyneladende Unaturlige en let forstaaelig Affødning af Forholdene: Sophie v. Kühn synes omtrent som Auguste Böhmer at have været et Barn, der i Udvikling var langt forud for sine Aar. Hun traadte den 23aarige Yngling imøde paa én Gang med Barnets og Jomfruens Tiltrækning; hendes Træk var ædle; de dybe, mørke Øjne med det store Blik syntes at rumme en Verden. Ogsaa Andre, der har betragtet hende med roligt Blod, kalder hende «en himmelsk Skabning»; hendes Lokkehoved syntes at svæve over den fine Skikkelse.